



## PEST MEGYE KÖZGYŰLÉSÉNEK ELNÖKE

1052 BUDAPEST, VÁROSHÁZ U. 7. – 1364 BUDAPEST, PF.: 112 – TEL.: (06 1) 233-6800 – FAX:

(06 1) 233-6881 ELNOK@PESTMEGYE.HU

---

### **Biczák Péter köszöntése**

#### **Mélyen tisztelt Egybegyűlteik!**

Különleges a feladat, Biczák Péter, a Pest Megyei Könyvtár igazgatójának a köszöntése. Az ősszel ugyanis úgy adódott, hogy nem volt időnk elköszönni, amikor nyugdíjba ment. Most pedig – már nem is szeretném ezt megtenni. Nem szeretnék elköszönni, csak köszönni, mégpedig a következő okból:

Amikor arra vállalkozunk, hogy évtizedek munkáját, teljesítményét és erőfeszítéseit összegezzük, akkor újra és újra abban a helyzetben találjuk magunkat, hogy milyen keveset is fejeznek ki az egyes évszámok, s önmagában a 22 év kronológiája.

Hogy milyen keveset fejez ki az, ha csak a bekezdéseket nézzük, akár csak az egyes mérföldköveket – ha mondjuk el azt is, ami teljessé teszi a történetet; a rendszerváltással, az állandó átszervezésekkel járó gondokat, a gazdasági és társadalmi krízis jelentette kihívásokat, vagy akár a legutóbbi évek gazdasági szűkséghelyzetében született rendkívüli intézkedéseket. A helyzeteket, amelyeket együtt megéltünk, és amelyekben csak kevesen álltak helyt. S rögtön tegyük hozzá azt is – hogy még e kihívások is valójában milyen keveset mondanak arról, ami megtörtént; hogy mit jelent egy intézményt vezetni, irányítani, egy város és egy egész megye közösségeinek szolgálatni, fejlődni és fejleszteni; hogy mit jelent állandóan megújulni és alkalmazkodni.

Mert ez a munka sokkal több, mint amire a bulvárosodó világunk hajlamos gondolni; s amely ezért – valljuk meg őszintén – néha úgy tesz, mintha hajlamos lenne elengedni a kezét az embereknek, akik képesek e munka elvégzésére.

Nem szabad, hogy ez megtörténjen.

Az elmúlt 22 év története ugyanis nem csak a rendszerváltozás története, benne minden gonddal, bajjal és nyüggyel, amivel a közintézmények megküzdöttek. Nem felejthetjük el egy percre sem, hogy az elmúlt két évtized alapvetően megváltoztatta a világot. Például azt, ahogy az információra, a tudásra és a közösségekre tekintünk; s ahogy a világ átalakult, vele változott a könyvtárak és a könyvtárszakma szerepe, értékteremtő képessége, közösségben betöltött szolgálata; közösségi tereinek működése is.

Nem felejthetjük el, hogy az elmúlt két évtizedben minden megváltozott, csak egyvalami maradt változatlan: a misszió, hogy a KÖNYVTÁR – így, csupa nagybetűvel – a múlt és a jövő, a tudás és a tehetség, az itt élő és a távollévő emberek között teremtsen kapcsolatot.

Egy ilyen intézményt nem lehet a semmiből teremteni.

Nem lehet megvenni a receptet, a licencet, a minden helyen működőképes gyakorlatot, szolgamódra másolni azt, ahogy valamelyik nagyüzemben legyártották – aki Magyarország jövőjét úgy képzei el, hogy itt értékes és fontos dolgok születnek, és így, az itt létrehozott értékek által, leszünk részei a világnak –, annak ezzel a ténnyel tisztában kell lennie.

Az érték mindig egyedi, sokszínű és megismételhetetlen, s az értékteremtés képessége nem sprint, hanem maratoni futás. Egy hosszútávra szóló elkötelezettség, folyamatos közös munka gyümölcse, olyan teljesítmény, amely mögött – szükségszerűen – évtizedek erőfeszítései állnak.

Fontos, hogy végre megértsük miért fontos mindez.

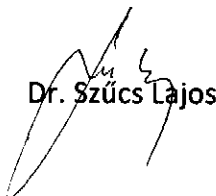
Hogy végre a helyén értékeljük az olyan teljesítményeket és erőfeszítéseket – a maratoni futókat, akik a kulturális intézményeinket, a közművelődés központjait vezették és irányították éveken, évtizedeken keresztül. Akik nem csak hátukon vitték a közművelődést – és ezt nem lehet elégszer megköszönni –, hanem ennél is többet tettek, katalizátorai voltak a változásnak, a fejlődésnek, Pest megye közösségei újjászületésének.

Nem értük, hanem önmagunk miatt fontos, hogy ezt végre megértsük; s én köszönöm Biczák Péternek, hogy erre a leckére megtanított személyes példájával, elkötelezettségével, és mindig előretekintő bizalmával. Megtiszteltetést jelent számomra, hogy együtt dolgozhattunk, és számítok arra, hogy ez a jövőben is így lesz, mert Pest megye jövőjét, fejlődését, és fejlesztését nem tudom másképpen elképzelni, csak az itt élő emberek, a kulturális értékek és az elhivatott vezetők összefogásával.

Ezért ha nem haragszol, most sem vagyok hajlandó elköszönni.

Budapest, 2012. április 19.

Őszinte nagyrabecsüléssel:

  
Dr. Szűcs Lajos